

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu este de două ori pre septemana: Duminică și Joi. — Prenumeratiunea se face în Săbiu la expeditoră foiei pre afara la c. r. poste cu bani ga'ta prin scrisori francate, adresate către expeditoră. Prețulu pnenumeratiunei pentru Săbiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

N^{ru} 25. ANULU XIX.

tru celelalte părți ale Transilvanie și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inscratiunile se platescu pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ore cu 5 1/2 cr. și pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Săbiu, in 27 Martiu (8 Aprilie) 1871.

Cu 1 Aprilie se deschide prenumeratiunea nouă la „Telegrafulu Romanu“ pre langa conditionile espuse in fruntea foiei.
Editor'a.

Săbiu 27 Martiu.

Dăca aruncam privirea noastră asupra situațiunei, avemu dreptulu de a ne increți fruntea și a căuta seriosi in viitoriu. Ce vedemu, nu este ca sa ne invite la o bucuria; nedreptăți, desoconsideratiuni până la persecutiune, versări de sânge, rapire de avere și de alte bunuri s. a. că aceste au scrisu in timpulu din urma istoria secululu alu nouă-spra-dicelelea in paginile, in cari aru fi trebuitu sa stea scrisu inaintare in sciintia, dreptate către toti omenii din partea tuturor, luminare spirituale și alte că acestea. Si avemu sperantia ca aceste rele ce băntuiescu societatea omenesca se voru sfersi? Sperantia o avemu, inse cându vedemu unu papismu declaratulu infalibile și cadutu indata dupa aceea din potestatea sea lumescă; punendu toate in miscare spre a-si recastigă ce a perdutu, cându vedemu ca acei ce se dicu din gratia lui Ddieu și suntu totu cu frie'a lui Dumnedieu in gura sfasia țieri și punu vointia lor mai pre susu de ori ce vointia, cându vedemu pre acei ce se dicu binevoitori ai poporulu, ca nu facu alt'a decâtu agitēza neincetatu poporele spre a le putē avē neincetatu la dispusetiunea spre a le „salvā“, atunci ti mai perdi si sperantia ca relele ce băntuiescu societatea se voru terminā.

Dara au mai fostu omenii in pusetiuni de aceste. Dreptatea și adevērul s'au incercatu impilatorii a le sterge de pre pamentu, inse ele tocma atunci au stralucitu mai puternicu.

Sa sperāmu ca toti acei ce voru sa se folosēscă de aprōpele seu că de nisce mijlōce ōrbe spre comoditatea lor, voru fi calcati de greutatea faptelor și dreptatea și adevērul voru triumfă cum a triumfatu și alte dăti. Deē cerulu că și incātu ne privesce pre noi romāni se fimu ajunsu a cunōsce unde ne este salvarea noastră cea adevarata și sa nu mai orbecāmu dupa vocile acelor ce ducă către intunereculu poporulu nostru. Atunci apoi cu bucuria sa serbāmu inviērea Domnulu și viitorulu nostru și cu indoita bucuria sa ne imbratisāmu cu crestinescā salutare de Christosu a inviatulu!

Eveneminte politice.

In 30 și 31 Martiu ajunse in fine și a facerea Bisericeii St. Treimi din Cetatea Brasiovulu inaintea dietei

Dupa o desbatere in două siedintie s'a decisu, că caus'a sa se dea ministrulu de cultu și instructiune publica, prelānga inviatiunea, că sa mijlocēscă cătu mai curendu deciderea legale și finale a acestei cause. Caus'a acēt'a dara a intratu și in „divanu“ și acum se tramite inapoi ministrulu.

Politic'a se pregatesce de ferie pentru vre-o câteva zile. In partea pentru noi dincōci de Lait'a a fostu mai de insemnatu in zilele aceste incheierea congresulu catolicu, a cărui conclusiuni avura și acelu efectu, de pre diu'a „a cincea dopa pasci“ se ya tienē și o conferintia de către inteligenti'a gr. cat. romana in Alba Iulia.

Din Romania'a se scrie la diarie straine, ca agitatiunea spiritelor s'a (mai domolitu dupa disolvērea camerei. Aceleasi diarie inse se demintiescu pre sinesi, pentruca „Presse“ din Vien'a scrie ca Port'a are imputerire din partea puteriloru ca la casu de lipsa sa ocupe Bucurescii. In fine ca Port'a a concentratu trupe la Sioml'a. Diariele ce ne vinu din Romani'a, dupa cum e colōrea par-

tidelor ce reprezenta, scriu in unu modu fōrte iritatu asupra guvernulu de acum; altele iēra tindu a respirā unu aieru de pace, de ordine și de stabilitate, singurulu mijlocu, ce mai pōte garantā esistintia junelui statu. Scirile private, ce vinu de acolo, suntu mai multu pentru cēsta din urma și dorescu numai unu guvernulu nationalu, carele cu energia sa infranga pasiunile de partide, și sa puna țiera in starea de asi vedē de lipsele ei, de a imbnatati sōrtea poporulu, carele este indiferentulu la tōte sbuciumările, ba e satulu de ele și e periculu ca indiferentismulu se va estinde și asupra esistintiei țierei, dēca nu va avē (poporulu) curendu ocaziune a simti bunetatile vietiei politice și sociali, că in alte staturi.

Franci'a e și adi in prim'a linia la ordinea dilei in tōta diuaristic'a. Noi amu impartesitu cetitoriloru unele fragmente din cele ce s'a petrecutu in acea țiera nenorocita, și pre carea inimicii nu au fostu in stare a o umili, precum o umiliescu acum neintielegerile intre fiii ei.

Se intielege de sine ca erumpendu ostilitatile intre cei ce se tienu de „comun'a“ din Parisu, langa carea s'au alipitu o suma de gardisti nationali și comunicatiunea a trebuitu sa fia intrerupta. Situațiunea Parisulu fatia cu Versailles e acum aceea carea erā pre tempulu asediei nemtiesci, cu deosebire, ca cei ce au sa atace Parisulu nu suntu nemti, ci francesi.

Telegramele din urma despre lupt'a intre Parisu și Versailles, sēu intre insurgentii din Parisu și trupele țierei din Versailles, spunu, ca redutulu Chatillon fu loatu in 4 Aprilie n. diminētia de către trupele regimulu, cu care ocaziune acēstea au prinsu 2000 de insurgenti intre cari și unu generalu (Henry). Din redutu s'a continuatu lupt'a de artileria asupra forturiloru ocupate de insurgenti.

In acelasi tempu vinu sciri din Parisu despre noue incercări de impacare. „Opinione nationale“ spune ca deputati din Parisu și primarii reorganizēza unu comitetu de i m p a c a r e. Din cāte se scriu despre insurgentii din Parisu se aru vedē ca impacarea va cu fi anevoia. Ei suntu ingrigiti de revenirea orleanistiloru sēu napoleonidiloru pre tronulu și dēca suntu adeverate tōte cāte se scriu despre densii, voru a reformā referintiele sociali.

„Tagespresse“ scrie despre acēsta nenorocire a Franciei urmatōrele: Lupt'a pre strada către Versailles e din ce in ce mai veementa. Dupa ataculu anteposturiloru a urmatu lupt'a dela 2 Aprilie, in care fura respinsi rosii. Insurgentii, cari ocupara drumulu spre Courbevoie, fura alungati inapoi in cetate. Inse decâtu tōte aceste, trebuie sa fia lupt'a a trei'a cu multu mai sāngerōsa. Nu lupta mai multu, ci batalia a fostu, ceea ce a asterautu pamentulu din giurulu Parisulu cu morti. Pāna in momentulu de fatia nu suntu sciri sigure asupra celoru intemplate in diu'a acēt'a nefericita. Versailles se ascunde in tacere. Depesiele din Parisu, mai cu sēma cele din 4 Aprilie suntu asiā de confuse, incātu abia se pōte alege ceva pozitivu dintrensele. Telegramulu celu mai nou din Parisu, celu avemu inaintea ochiloru, scie mai departe numai de o lupta cu artileria intre Mendon și Clamart, de ōre ce inse alta depesia vorbesce de o tunada spre Rueil, trebuie ca insurgentii s'au aratatu și aci. Preste totu — combināndu dopa scirile englezesci — insurgentii au esitu din Parisu in trei colōne. Voiau sa ajunga la Versailles pre trei căli diferite. Arip'a drepta voiā sa mērga la Versailles preste Neuilly și Rueil, centrulu avea de cogētū a o luā pre drumulu celu mai scurtu pre la Sevres, arip'a stānga voiā sa sosēscă preste Chatillon și Plessis-piquet tocm'a la resiedintia regimulu. Doue părți din armat'a insurgentiloru aveau pusetiuni scutite. Cōst'a (flan-

culu) erā scutita de forturile Vanves și Montrouge, centrulu se radimā de fortulu Issy, cătu pentru arip'a drepta credeau insurgentii ca Mont-Valerionii va crutiā

Inca in 20 Martie cautau insurgentii sa ocupe Mont-Valerionulu. Vre-o 3000 se concentrara dinaintea fortulu și cerura predarea lui. Comandantele inse a respunsu negativu. Troupele promisera ca la casu de vre-o operatiune de resbelu nu voru puscā.

Impregiurarea acēt'a a insielatu pre comitetulu din Parisu, incātu a creditu ca rosii voru putē trece negieniti pre dinaintea fortulu și insielatiunea acēt'a a fostu acestor'a fōrte desastrōsa. Pentru-ca fortulu Mont-Valerion, carele intr'aceea pōte a primitu o garnisōna mai de incredere a deschisu unu focu ucidiatoriu asupra rosiloru și se pare ca pre unu corpu l'a facutu sa fuga. Nu se scie ce influentia va fi avutu nesuccesulu in partea acēt'a asupra celorlalte trupe. Probabilu este ca tōta puterea insurgentiloru s'a retrasu dincolo de siantiuri și ca in urm'a acestei catastrofe a rosiloru, va urmā unu atacu de către trupele parlamentulu (versailistiloru), care va mai dā lovituri ōrdiene revolutiunei; tacerea cea perfecta a celoru din Versailles nu face pre nimenea a nu avē vre-o indoiēla ca togm'a asiā aru stā lucrurile. De-altminte puterea armata a rosiloru nu pōte la nici unu casu sa invinga, dēca trupele versailistiloru voru fi statornice și nu voru fraternisā cu parisianii. In fine numitulu diariu, chiaru și la casu cându afi lui Thiers aru intrā cu fortia in Parisu, nu crede in deslegarea cestiunei escate. Acēt'a se pōte face numai pre calea impacatiunei.

Pre langa acestea sa mai adaugemu unele sciri ce se aducă de birourile telegrafice că sciri positive. Eata ce dicu acelea:

Parisu 3 Aprilie 6 ōre diminētia. Mac-Mahon e denumitu comandante supremu alu armatei din Versailles. — O procliamatiune a comunei dice: „Regimulu din Versailles ne a atacatu, ne putendu comptā cu armat'a, a tramisu contr'a noastră zuavi, bretoni sub Charette, gendarmi sub Trochu și ne a bombardatu de pre Montele-valerionu Neuilly. Problem'a noastră este sa aparāmu cetatea și avemu incredere in ajutorulu vostru“. Preste nōpte a fostu miscare neintrerupta. Bataliuni de ale comunei campiaru aprōpe de incinsetura (cetatiei). Adi diminētia plecara bataliuni noue. In tōte cuarterile s'a batutu marsiulu generalu; Baricadele se ridica din nou. Dela 5 ōre diminētia se audu detunaturi de tunu. Se vorbesce ca eri au cadutu multi morti și vulnerati. Parisulu e liniscitu.

— 11 ōre inainte de mēdia di. Din Muntele Valerianu se d'au două detunaturi pre minuta in directiunea spre Ruell; spre Meudon se audia adi dementi'a focu de pusci. Gardele nationali se pare ca nu facu vre-o miscare inaintatōre; se vorbesce tare ca aceste au suferitu adi deminētia fōrte tare. Se vede ca comitetulu a fostu de parere, ca de pre Muntele valerianu nu voru puscā asupra gardelor nationali. Gardele nationali tienu ocupate cu putere insemnata forturile Vanves, Issy și Montrouge. Din partea acēt'a se audu bubaituri de tunuri. Cele mai contradicētorie sciri cerculēza; unii dicu, gardele nationali au sositu in Versailles, alții spunu ca gardele nationali se afla in derepanare de plina. Tōte portile Parisulu suntu inchise și esirea afara este oprita.

— 11 ōre 20 minute inainte de mēdiadi. Bergeret și Flourons stau iērasi in legatura și mergu spre Versailles; succesulu e siguru.

— 1. ōra dopa mēdiadi. Diurnalulu oficialu anuncia denumirea lui Cluseret de deligatu pentru despartiamentulu de resbelu cu Eudes. O depesia datata Parisu 2 a 5 1/2 ōre sēr'a dice: Lupt'a

Bergeret în Neuilly! spiritul trupelor e distinsu. Soldați de linia spun, ca numai ofițerii de rang mai înalt voiescu să se bata. Unu colonel de gendarmi, carele a deschis atacul fu omoritu. Comun'a adoptă pre familiile aceluor cetățieni, ce voru cadé în lupt'a contr'a versailistilor. Diurnalele cari sprijinescu comun'a, dicu, poporul trebuie să meargă la Versailles. Le cri du peuple și Le Vengeur demintiescu scirea lui Mot d'Ordre ca esistu diferinție între comitetu (lu centralu) și comuna.

— 2 ore după mediă di. Pre la 4 ore dimineața s'au intrunitu colonelul lui Duval cu cele ale lui Flourens la punctul centralu dela Courbevoie. Indată ce au sositu aci avura să sufere de unu focu bine întreținutu de pre Montele valerianu. Trupele erau sculite după mări și asiă putura să se organizeze miscarea. ceea ce a și succésu. Ele au trecut liniile și mergu spre Versailles. Bergeret în fruntea lor le duce strigendu „sa traisca republic'a!“ Bergeret a perdutu doi cai. Foculu versailistilor nu ne a facutu vre-o paguba însemnata. (Aici urmăza nisce detauri parțial) Gard'a națională federata opera cu trei corpuri; toate au Versailles de tinenta și suntu acompañate de 200 de tonuri.

După toate aceste mai adăugemu ca revoluțiunea se pare, lângă toate demintirile din Versailles, ca se lătescu și asupr'a altor parti ale Franciei.

În fine și ceva mai bunu din Franci'a. S'au platitu 500 milioane din contribuțiunea de rebelu și asiă prussianii au să predea forturile ocupate francesilor.

Impregiurările insirate mai sossu face că o masă de omni să nu se mai simtă siguri în Parisu și de aceea emigrăza mereu, asiă în câtu numărulu locuitorilor cetății Versailles în scurtu tempu au crescutu dela 40,000 la 80,000.

Scirile din urma din Germani'a suntu pline de speranție ca constituționalismulu va remană neatacatu. Doue impregiurări de însemnatu trebuie să înregistrăm pentru că să aiba scirile aceste ilustrațiunea cea adevărată. Unu diariu democratic „Zukunft“ din Berlin are să dispara din list'a diaristica; alta Virchow dice în o adresa către alegătorii sei ca pentru aceea nu voiescu să fie deputatu în parlamentu pentru că nu pôte face alt'a decât să fie o sentinela neproductivă contr'a reacțiunii și densulu s'a saturatu de servitiulu de sentinela.

Dieta Ungariei.

Siedința din 24 Martie. Ambe casele tinenta astăzi siedinție. În siedința casei magnatilor se cetira proiectele de lege, primite de unedi în cas'a deputatilor, relative la contractele de estradare încheiate cu Suedi'a, Itali'a, Franci'a, și a. câtu și nuntiele respective. Cas'a deputatilor înseși continuă desbaterea despre legea municipală. Paragrafi 22-23 se primira mai fără desbatere și fără vre-o modificatiune.

§. 34 suna: „Comun'a eserce dreptulu administratiunii proprii prin corpulu reprezentativu care consta pre jumătate din alesii comunei, pre cea-lalta jumătate înse din civii majoreni, cari plătescu cea mai multa contribuțiune directă.“

Br. L. Simonyi vorbește contr'a voturilor virile și recomandă modificatiunea minorității, în urm'a carei să conste corporatiunea reprezentativă numai din alesii comunei: Introducerea voturilor virile însemnă unu regresu, după cum nu se mai află în istori'a dezvoltării constituționale a Ungariei. Voturile virile însemnă unu regresu în comparațiune chiar și cu epoc'a antemartială. Atunci au existatu numai o clasă privilegiată, care eserciă toate drepturile, poporul au fostu eschis, asiă dicendu, din constituțiune și nu potea prin urmarea eserciă nici unu dreptu; astăzi să formeze înse egal'a îndretărire a staturilor bas'a constituțiunii și totuși se creadă privilegiu nou. E o eror'e a identifică inteligința cu buna starea materială.

A. Pulszky pledăza pentru primirea nemodificată a paragrafului.

P. Moritz vorbește (contr'a) în întielesulu vorbirii lui Simonyi.

P. Hoffmann intrăba între altele pre ministrulu de interne, ca are de cugetu a introduce voturile virile și în capitală.

În același întielesu se pronunția și A. Kör-

mendy, Em. Simony și Gabr. Lónyay (deakistu).

Incheierea siedinției la 2 ore.

În siedința din 27 se continuara desbaterea despre voturile virile.

I. Vidliczky considera voturile virile de o absurditate juridică și votăza, se întielege, pentru votulu minorității.

M. Brennerberg țiene voturile virile de și nu de liberale totuși de corespunditoare; votăza pentru votulu majorității.

A. Török: Voturile virile nu suntu unu dreptu, ci o funcțiune pre care e chiamatu și aptu a o eserciă mai întâiu posesiunea; trebe să creamu unu remediu contr'a utopielor comunice, care din ce în ce totu mai tare și ridică capulu; acestu remediu suntu voturile virile.

La desbatere mai iau parte Almásy, Vucovich, I. Ranicher, E. Hrabar, minist. Tóth și P. Királyi. Resultatulu votării e: Pentru votulu minorității votara 150, contr'a 137 absenti 116 deputati.

Paragrafulu 34 e asiă dara primitu.

Punctele următoare până la § 45 se cetescu și primescu. Incheierea siedinției la 2 ore.

În siedința din 28 Martie se continuara desbaterea specială despre legea comunale.

§§ 50-57 otarescu detaliurile modulu de alegere urmandu în comună. După pucine observațiuni se primescu nemodificatu.

§§ 58-64 prefigu detaliurile regulamentulu în comitetele comunale. Se cetesc și primescu.

Partea V tratăza despre remuneratiunea deosebitilor funcționari comunali.

Minimulu lefei pentru notari și judi comunali se prefige aici cu 300 fl.

V. Bogdan dorește a se ficsă minimulu lefei notariali cu 500 fl. Fr. Deák spriginescu propunerea acest'a. K. Tisză dorește a se ficsă cu 400 fl. Se primescu.

§§ urmatori până la § 75 se primescu mai fără desbatere. Incheierea la 2 ore.

Unu credeu tristu politicu!

C. A. Rossetti, pretinsulu diplomat român, după o opusetiune sistematică, mai bine de diece ani, cu putina intrerupere, acompañate de returnarea unui Domnitoriu, vine acum și prin unu credeu politicu alu seu deschide românilor urmatoriulu prospectu pre venitoriu:

„În starea în care se află astăzi Franci'a, Itali'a Spani'a, Engliter'a și Austri'a, nu credu că este unu omu care nu vede că Prussi'a și Russia aliata voru se profite d'acesta situațiune pentru a ucide prelungindene naționalitatea și libertatea. Spani'a, sdobita prin luptele egoiste ale unor individi, cari n'au cautatu de câtu interesele parsonali, se svercolescu în cea mai deplină desmadulare.

Itali'a, înecată în detorii și lipsită în mare parte de adevărați omni de stat, n'a întielesu încă misiunea, ce ginea și tradițiunea i impune supru osinda d'a peri.

Națiunea franceză a platitu și plătescu cu amară abdicarea ei în timpu de 20 de ani. Engliter'a, orbită de gelosie și de spiritulu egoistu alu unu comerciantu cu idei strimte, este pre deplinu paralizată prin uriasiele gresieli ce a facutu, mai cu sēma dela Septembrie, după caderea imperiului. Austri'a, întinsa în felurite parti, de către maghiari, germani și slavi, de către dualisti, de către autoritari, de către calolici, este în ajun pôte de a fi pentru a trei'ă oră jertfa înamicilor ei de mörte: Prussi'a și Russia.

Acest'a fiindu starea Europei, situațiunea României este pre deplinu lamurită prin memorandumele de acum câte-va luni și mai cu sēma prin epistola Principelui Carolu, scrisă și publicată cu precugetare în diarele straine.

În adevăru, care omu nu știe că aceea epistola nu se potea dá publicității fără voi'a principelui Carolu?

Cine nu întielege că unu omu că principele Carolu nu insultă o națiune, fără că inim'a lui se nu se sdobesca de durere, decât n'aru fi domnita de alte simțieminte, ce le crede mai superiori?

Cine nu întielege în sfârșitu că unu principe domnitoriu, cându insultă și josorescu o națiune de care voiescu, trebuie se voiasca, a fi iubitu și

publica mai cu sēma acele insulte, cari nu potu de câtu se sdobesca inim'a acelei națiuni, face acestu actu de cea mai mare gravitate cu cugetare și precugetare?

Situațiunea noastră dēru fiindu atâtu de clară, pre câtu este și gravă, calea ce avemu a urmă este și dens'a limpede și simplă.

Să nu se mai vorbēsoa de loviri de stat, și alte asemenea, căci nimicu nu se mai pôte, totulu fiindu facutu și sfârșitu.

Doue cai suntu acum înaintea românilor și n'au de câtu s'alēga:

Un'a: să se puia pre traiu, că mörtea sei găsēca satui.

Alt'a: să se unēscă toti, dēru toti, fără osebire de partite și de opinii politice, și să dechiare în fațianțiunii și-a lumii că suntu români și voiescu a fi români.

Nu este trebuința nici de revoluțiuni, nici de manifestari scomolōse.

Voiescu românii se scape de a fi dati Austriei sēu Rusiei? Eata cestiunea. Dēca voiescu, n'au decatu a se uni p'a cestu terenu toti legistii, toti magistratii, toti profesorii, toti proprietarii și comerciantii, și prin delegati ad-hoc să spuia națiunii și Europei ce au fostu, ce suntu, și ce voru a fi, și se o puia astui felu intrigei lealității și ferției brutale puterea morale. P'acestu terenu nu pôte fi nici o putere, care sei pōta învinge! . . .

Afara de acestu terenu nu este, nu pôte fi de câtu o peire sicură, în care însă se fia bine constalatu ca ne amu afundatu de buna voie.

Acest'a celu puțin credința mea, și mi impinescu detoria spuindu-o, în tōta simplitatea ei, amicilor și înamicilor națiunii române.

Asiă dēra omeni, cari au vediatu cum a returnatu atâtea ministrii și unu domnitoriu și căroru acum le spune „Rom.“ ca celu de acum are săi parasēscă, au ajunsu la acelu stadiu, ca să se puna pre mănecare și beutura, spre a muri s'ă tui, căci numai atāt'a putemu întielege din totu credulu profesatu. La atāt'a nici fantasi'a lui Göthe în Robertulu seu nu s'a aventatu. Să sperăm că românii voru vede odată, ca cine le voiescu binele și nu voru mai fi amagiti de a cei ce nu știu face alt'a decât opusetiune. Că adăusu la profetele aceste după lucruri întemplate, mai adăugemu doue pasagii din diuarie straine, care constatēza serioșitatea situațiunii din vecinătatea noastră.

„Cu ocașiunea scrisorei, în care principele Carol de Români'a și exprimă intențiunea de a cãletori „ad patres“ după ce a suferitu diece semestre de guvernare și a deveni filistru, amu desemnatu într'unu articulu de fondu miseri'a situațiunii din Români'a, ce se apropia de o catastrofa. Consecințele ce are încercarea plebei bucurescene de a imită esemplulu studintilor din Prag'a și Baden, suntu o nouă probă a corupțiunii totale a lucrurilor în Români'a, ce nu permite nici o îndoieală despre incapabilitatea poporului și a statulu d'a avea o esistință independentă. Impregiurarea ca prefectulu poliției, în urm'a unu scandalu ce nu l'u putu sēu nu voi alu evita, fu depusu din postul seu, aru fi unu ce de întielesu și chiaru de recomandat spre imitare, pentru unu stat mare europēnu, care se marginescu în sud-ostu cu Români'a: dēru că din acei-asi causă să fie demissionatu unu ministriu parlamentariu, esitu din majoritatea camerei, este unu ce unicu în istorie. Acesta faptă indică ca Ionu Ghic'a și consortii, dēca nu și în persōna, dēru că provocatori și protectori suntu partasi aceluor escese ale plebei.

Ur'a turbată în contr'a nēmtilor este o caracteristică principală a acelei-asi partite rosie, care chiamă mai de unedi pre Hohenzolern pre tron și avea cele mai mari simpatii către germani. Acesta schimbare a frontulu amu observatu și la atāti franceso-fili austriaci, cari însă aplaudau perderile Austriei și cari acum'a deplāngu caderea Franciei. Înse că unu ministriu să se retraga, pentru ca a aruncatu împreună cu gamenii de prestrade pietre de pavatu asupr'a unor cetățieni pacinici, sēu cari nu voiescu să sufere intervenirea poliției, acest'a probēza totuși total'a corupțiune morale a partitei rosie, care dominēdiă Români'a prin numērul seu considerabil. Cum și cine va reusi a formă unu ministriu nou, și cum se va impacă principele și ministriulu cu camera, acest'a nu o potemu ști. În totu casulu principele este forțe aprōpe de dilema: lovitură de stată sēu abdicere.

A oferii țerei din nou plăcerile esecelor electorale, aru însemnă patronarea desorganizației, accelerarea catastrofei financiare și pōte a-si legă de gātu o opoziție întarită. Pentru a pune în scenă o lovitură de statu, principele cu greu va potē compta pre armata. Astfelu daru nu i rămāne alt'a de cātu a luă cātu mai curendu în mână carja de peregrinu.

Unu altu diariu vienesu „Tages-Presse“ scrie următoarele :

„In urm'a evenimentelor din 22 curinte, petrecute în Bucuresci, situațiunea a ajunsu a fi acolo fōrte critica. Principele este decisu a parasi țier'a. După scen'a penibilă între elu și ministeriu, acest'a demisionă. După o telegramă a „Gazetei de Augsburg“ generalulu consulu germānu, în urm'a evenimentelor din 22, a pretinsu demisionarea momentala a ministeriului, a ministrului presiedinte I. Ghica și a prefectului de politie, care și urmă deja în nōptea de 23 curinte. Positiunea nemților este încă totu periculōsă.

„Relativu la pasii necesari în casulu eventuale alu aperierei nemților, consulu generalu alu Austrii Potenburg se atasiēza pasului generalulu consulu germānu de Radovitz.“

Mōrtea Generaliloru Clement Thomas și Leconte.

„Generalulu Clement Thomas afla ca unulu din adjutanții sei a fostu arestatu și se hotari a merge în persōna cā sa 'lu scape. Cu acestu scopu se duse pre la siese ōre pre piața Pigal. Unulu din insurgenti 'lu reconoscu după barb'a sea cea albă, se apropiā de densulu și 'lu întrebā. „Nu esci dta generalulu Clement Thomas?“ „Nu respunse elu înteu — „Mi se pare ca nu me instielu,“ duse insurgentulu, „te cunoscū lesne după barbă.“ — „Ei bine, s'admintemu ca eu sum,“ respunse generalulu, „cō aru fi atunci? Nu mi amu implinitu cu datori'a?“ — Esci unu misielu și unu tradatoriu, duse insurgentulu și 'lu apocā de guleru. Alti i venira în ajutoriu și tarāra pre betrānulu generalu spre uliti'a des Rosiers unde residā comitetulu centralu dela Montmartre. Sōrtea nefericitulu Clement Thomas se hotari într'unu momentu. Peste puțin lu conduse o trupa de gardi nationali înscarinati cu esecutiunea în gradina despre care s'a mai vorbitu.

Generalulu asteptā mōrtea cu unu curagiu demnu de admiratiune. Elu remase în piciorē, se uitā la calaii sei 'si ținea palari'a în mână. În locu de a dā o singura descarcatura, pre-um este obiicitu la esecutiuni militare, gardii nationali dau unulu după altulu. Fia care glōntie ce lovi corpulu nefericitei victime, 'lu facū sa se cutremure: dēra cu tōte astea generalulu remase în piciorē încă după a patru-spre-diecea lovitură, cu ochii îndreptāti asupr'a neamiciloru sei, cu palari'a totu în mână.

În fine 'lu lovi unu alu cincispre-diecelea glōntiu în apropiere de ochiulu dreptu și 'lu facū sa cadia.

Generalulu Leconte fu condusu preste puțin în aceeași gradina. Acest'a erā fōrte palidu, se ținea cu o mână de peptu, și murmurā câte-va cuvinte de protestu. Trup'a înscarinat cu esecutiune se compunea de astadi din soldati ai regimentulu 88. de linie. „Acum ti-a venit rendululu tie,“ strigau ei, „tu ai datu ordine de a dā focu asupr'a poporului.“ Peste unu momentu erā și generalulu Leconte unu cadavru. Unu locotenentu alu batalionulu 229 de garda natională care asistā la asta scenă, nu se potū opri de a strigā :

I-ati impuscatu fara a-i ascultā macarū.“

Diarele „Siecle“ spune despre Clement Thomas : June și bogatu, cu speranțiile cele mai frumoșe Clement Thomas intrase cā voluntaru în armata, spre a face propagandă pentru ideele republicane. După dītele din Aprilie, junele ofieriu fu condamnatu de camer'a pariloru la închisōre pre unu timpu îndelungatu. Cu revoluțiunea din Februaru se ivi țerasi, deveni reprezentantu alu poporului, colonelu, și în fine comandantu superioru alu gardei nationale. Regimulu lui 2 Decembre 'lu goni în esilu. Elu se întōrse la 4 Septembrie 1870, spre a servi din nou patriei sēle și a muri acum sub glōntiele unor criminali turbati.

Tratatulu din Londonu relativu la Marea Nēgra.

Reproducemu după diarele straine testulu

convențiunei încheiată la 13 Martie în conferința din Londonu în privința Pontului E-xinu :

Art. 1, art. 11, 13 și 14 ale tratatulu din Parisu de la 30 Martie 1856 precum și convențiunea încheiată între Înalt'a Pōrtă și Russia și anexata pre langa citatulu articolu 14, suntu desființiate și înlocuite prin următorulu articolu.

Art. 2. Principiulu închiderei Dardanelorū și a Bosforulu, este mantienutu asiā cum s'a stipulatū prin tratatulu separatu de la 30 Martie 1854, asemenea facultatea Majestății Sele imperiale Sultanulu de a deschide numitele stremtori în timpu de pace flotelorū poterilorū amice și aliātē, dēca esecutarea stipulatiunilorū tratatulu din Parisu de la 30 Martie 1856 aru reclamā acest'a.

Art. 3. Marea-Nēgra rămāne deschisă cā și până acum la marinele ale tutolorū natiunilorū.

Art. 4. Comisiunea instalatā prin articolulu din Parisu, în care au a fi reprezentate fia care din poterile ce au semnatu acestu tratatū prin cāte unu delegatu specialu, și care este înscarinatā cu proiectarea și esecutarea lucrārilor necesare în josu de Isaktscha, spre a curatā gurile Dunarei și partile învecinate ale Mării-Negre de stanci și alte obstacole, pentru cā acest'a parte a riului și acele parti ale Mării sa fia puse în strarea cea mai bună pentru navigatiune, rămāne asiā cum este compusă acum'a. Durat'a acestei comisiuni este fisatā pentru unu terminu de 12 ani, și anume dela 24 Aprilie 1871 și până la 14 Aprilie 1883, — terminulu acuitărei împrumutulu contractatū de acest'a comisiune sub garanti'a Germaniei, Austro-Ungariei, Franciei, Mării Britanei, Italiei și Turciei.

Art. 5. Condițiunile reintrunirei comisiunei dunarene formatā conformu art. 17 alu tratatulu dela 28 Martiu 1856 se voru fisā printr'o întielegere prealabilă între poterile riverane fără prejuditiu asupr'a clauzei relative la cele trei principate dunarene, și dēca s'aru cere vre o modificatiune a articolulu 17 din mentionatulu tratatū, acest'a modificatiune va formā obiectulu unei convențiuni speciale între poterile semnatōre.

Art. 6. poterile ce posedu țiermurile acestei parti a Dunarei, unde cataractele și pōrt'a de feru formēdă obstacole pentru navigatiune, rezervandusi a veni la întielegere asupr'a înlaturării acestorū obstacole, reconoscu dreptulu înalțelorū parti contractante a percepe, până la amortisirea datoriei contractate pentru esecutarea acestorū lucrāri, o dare dela fia ce nava de comerțiu, care se va folosi în viitoru de acest'a și declara pre articolulu 15 alu tratatulu din Parisu dela 1856 ca nu se aplicā asupr'a acestei parti a riului pentru epoc'a necesară spre amortisirea datoriei.

Art. 7. Tōte constructiunile și stabilimentele înființiate de comisiunea europēnă în conformitate cu tratatulu din Parisu dela 1856 sēu cu tratatulu de fatiā, voru continuā a se bucurā de aceeași neutralitate, care le a protegiatū până acum'a, și care va respectā în viitoriu de înaltele parti contractante în același modu și în tōte împregiurările. Avantagiile ce resulta de aci se întindu asupr'a întregulu personalu tehnicu și administrativu. Se întielege cā dispozițiunile acestui articolu nu atingu nici de cum dreptulu înaltei Pōrti în calitatea ei de putere teritorială, de a trimite bastimentele ei de resbelu cā și până acum pre Dunare.

Art. 8. Înaltele parti contractante renoscesc și întăresce tōte stipulatiunile tratatulu din 30 Martie 1855 precum și anecele lorū, cari nu se anulēza și nu se modifica prin tratatulu de fatiā.

Art. 9. Tratatulu de fatiā se va ratificā și ratificatiunile se voru schimbā în terminu de siese septemāni sēu și mai înainte dēca se va putea.

Urmēza semnăturile plenipotentilorū Angliei, Prussiei, Austriei, Franciei, Russiei, Italiei și Elvetiei. („Pressa.“)

O opera a lui Napoleonu.

O importantă brosiură a aparutū la Bruxeles : Note sur l'organisation militaire dela Confederation dela Allemagne du nordu — Wilhelmshöhe. — Janvier 1871.

Acest'a brosiură este cu atātu mai importantă, cāci după cum se întielege și se asigura este opera a imperatulu Napoleonu, expunendu reflectiunile sele asupr'a organizării militare a Germaniei, pre care s'a ocupatū a o studiā în timpulu robirei sele la nēmti.

Regretāmu ca nu putemu dā în întregulu ei acest'a brosiură, dēra iēta-i introduciunea.

„Fatalitatea cea mare e plină de învetimāntu : printr'ins'a se aducū la lumina adevăruri seriōse, care în timpuri fericite, prin obiceiurile de tōte dītele, prin scurt'a vedere rămāne neobservate.

Pāna cō nu se deschidū ochii prin experinție fatali, vōcea ratiunei rămāne a fi despretuită, și progresulu pre care l'au facutu popōrele vecine, nimenu n'lu iā în consideratiune.

Înainte de catastrofa resbelulu din anul 1870 în Franciā nu s'a pusū nici o greutate pre opiniunea acelor'a, cari spuneau cā organizatiunea militară a țierei nōstre nu coresponde nici într'o privință situațiunei sele politice; se negā preponderența organizatiunei prussiane, a carei'a basă este obligamentulu militarū în generale, sistemulu rezervelorū numerōse și bine exersate, și împartirea teritorială a țierei, conformu numerulu corpurilorū de armatā.

Înainte de resbelulu din 1870, comitetulu artileriei n'a voitū sa recunōscă cā materialulu artileriei prussiane e mai perfectu decâtu alu nostru, și aru fi în stare sa opereze mai cu efectu.

Înainte de resbelulu din 1870, comitetulu de geniu, afirmā cā forteretiile nōstre nu suntū prea numerōse, și ca suntū în stare sa resiste artileriei nōne; nu s'a învoitū la aceea, cā o jumătate din aceste forteretie sa se darime, iēra cea-laltă jumătate sa o fi prefacutu după sistemulu acelu, prin care Antwerpen s'a facutu un'a dintre cele d'întāiu fortificatiuni ale lomei. — Au trebuitū tristele eveneminte, ale caror'a martorū amu fostu, pentru cā unu generalu alu corpulu de geniu, cā generalulu Coffinieres, sa marturisēsca înaintea tribunalulu militarū, cum cā fortificatiunea Metiului nici 14 dīle n'ar fi potutu sa resiste unui asiediu, dēca i-ar fi lipsitū ajutorulu armatei lui Bazaine.

Înainte de resbelulu din 1870, administratiunea militară combatea acea opiniune, cā țier'a sa se împarte în mai multe cercuri de corpuri de armatā, cari ar fi fostu prevediute cu totu materialulu necesariu pentru sustinerea unui resbelu.

Este dēra de celu mai mare interesu, cā astadi sa esamināmu lacunele organizatiunei nōstre cu o profundă judecată, pentru cā, fiindu ele constatate, sa se înlature, și viitōrea nōstră fortia militară sa se pōtă perfecționā.

Modulu celu mai siguru spre a putea constatā cari au fostu neajunsurile nōstre, este studiulu sistemulu militarū alu Prussiei, care mai multu cā de vre-o 60 de ani neîntreruptu, s'a perfecționatū mereu.

Silinti'a unei administratiuni rationabile, trebuie sa fie mai alesu, cā în timpu de pace numai unu minimunu de soldati sa stea înarmati, iēra în timpu de resbelu sa se înarmēdie unu maximum de soldati bine exersati.

Spre a putea coresponde acestorū dōne condițiuni, e de trebuință cā în fie-care anu, sa se înroleze unu numeru cātu se pōtă mai mare de tineri, cari însă au sa fie retienoti numai timpulu cātu este necesariu la exersarea lorū, pentru cā statulu armatei sa nu împovareze preste mesurā starea bugetulu.

Spre a putea conchiamā cea mai mare parte a tinerimei la exersare cu armele, este naturalminte neaperatā nevoie sa se introduca obligamentulu militarū în genere, pentru cā, dēca statulu din motive economice înrolēza la militie numai tinerii de 20 de ani, toti sa corespondia acestui obligamentu, și cā în timpulu de resbelu fie care cetățienu sa participe la aperierea patriei sele.

Prussi'a a luatū de principiu fundamentale, obligamentulu militarū în generale. Prin acest'a s'a datu satisfactiune principulu de egalitate care este înscutū în inim'a fie-carui omu.

Celu sermanu se supune legei cu deplina resignatiune, cāndu vede cā cei avuti asemenea trebuie sa fia supusi acelei legi. Prin acest'a se îmbunătătesce organizarea armatei, nivelulu ei morale se înaltă, de ōre ce e compusă din tōte clasele populațiunei. Din acest'a procedură, generatiunile urmātōre se inspira pentru patriotisumu, disciplinā și onōre, ast-feliu cā cea mai mare parte a natiunei primesce o educatiune barbarēsca, care exersēza o mare influență asupr'a destinelorū țierei.

Arm'ta Prussiei adese-ori s'a disu cā e o scōlă în care totu omulu pōtă sa învete artea militară, și descēpta simțiulu de a-si implini fie-care dēteri'a șea cu cea mai mare punctualitate.

Tenerul înrolat la militia, nu numai ca învétia exercitiului militar, ci totu-d-o-data este instruit a fi cu credința regelui, și cu devotamentu pentru patri'a sea. — „Voia regelui este legea cea mai mare. — Soldatul n'are nici o datorința alta mai mare de câtă respectarea juramentului ce l'a datu regelui.“

O armata care nu se compune numai din nisce fiintie cu solda, ci din elit'a natiunii întregi, și e basata pe principiulu de autoritate, care însă nu e în contradicțiune cu drepturile cetățienilor, o astfel de armata e celu mai puternicu scutu și garantu pentru stabilitatea unui stat. — Ea e balastulu marinarilor, prin care potu sa resiste cu taria tuturor tempestelor.

Dela acést'a pâna la maximele periculose, cari sunt indatinat la noi, de cându s'a început scudirea tierei noastre prin nenumerate revoluțiuni, este o distanța foarte mare. Ce audim la tota ocaziunea? „eu nu servescu unui singuru omu, eu servescu patriei!“

Si aceste frase steriotipe, prin care credu unii ca se înaltă demnitatea lor personale, e numai unu pretestu prin care voiescu sa faca a trece neobservata necredința, scepticismulu, și calcarea jurământului lor.

In fia care monarchia, suveranulu este capulu armatei, fie-care soldatu i detoresce lui supunere și credința, de ôre ce suveranulu reprezenta întrég'a natiune.

Fără acestu principiu, nu pôte fi disciplina, nici ordine, nici siguranță pentru societate.

Montesquieu dera au potutu dice cu dreptu cuventu, ca ômenii mai întâin au creatu institutiunile, și numai dupa aceea s'au acomodat institutiunilor.

Intr'adeveru nimic'a nu pôte fi mai interesantu, de câtă studierea influinței salutare a unei legi rationabile, asup'r'a destinelor a unei natiuni, deca este respectata cu devotamentu, — și celu mai siguru midilocu pentru a dobândi acést'a, este stabilirea acelu spiritulu pentru lege, prin care s'a facutu mare unu poporu prea micu.

Romani'a.

Camer'a disolvata

și

Ministeriulu actuale.

Foile din judetie ce ne au sositu in nrma se ocupa un'a de camera și alta de noulu ministeriu.

„Comun'a“, organu alu partitei liberale din Bacău, care se lăpada de membrii asiă d'isei fractiuni libere și independente, a căroru fapte s'au doveditu contrarie acestui titlu pomposu, ce-si au alesu, spre amagirea negresitulu a acelor'a cari credu vorbele fără sa judece faptele; „Comun'a“, fôia din Bacău, constata cu durere în actiunea camerei disolvate, petrecerea majoritatiei ei în interpelatiuni, și încheierea a patru lune dela convocarea ei prin nimic'a.

Suntemu fericiti vedindu ca acelu spiritulu de destructiune a statului, care se suflă, se sufla inca cu atât'a potere prin organele perturbatorilor de meseria, nu s'a întinsu și preste judetiile tierei, ci s'a opritu numai într'o singura particia a Capitalei subjugata inca acestui elementu fonestu tierei. Suntemu fericiti ca vorbele amagitoare ale oratorilor majoritatiei camerei disolvate, repetate în foile rosiloru, vorbele patrii, libertate, independentia, constitutionalismu, ce se sforăia mereu de către fractiunile perturbatoare din camera, coalisate spre mari rele, n'au potutu află echou în mintile sanatoșe, cari comparându realitatea faptelor cu acele vorbe s'au convinsu, credemu, de réu'a credința a celoru ce le totu sforăia.

Patriotismulu majoritatiei fostei camere a fostu nevtarea bugetelor și nevtarea legiloru financiare cari erau menite sa scape Visteri'a de sub povar'a unei datorii flotante crescendu din ce în ce, și constitutionalismulu ei nu consistă în altu de câtă în injurie asup'r'a persónelor cari au facutu câte ceva bunu pentru tierra, și sustinerea ministrolui Ionu Ghic'a, a carui administrare a priimitu blamulu generale și chiaru blamulu celoru coalisati, alu sustiené acum, cari inferase și ei acelu imprumotu inferatu de tiér'a întréga prin votulu lor de a se urmări ministrolu Ionu Ghic'a pentru întorsatur'a din

condeiu de 600 mii de franci, còd'a imprumutului Oppenheim.

Sa lasamu sa vobesca insasi fôia judetiana „Comun'a“ din Bacău:

O sistema detestabile predomină de câtă va timpu în tôte interesele acestui statulu alu Romaniei: „vorba multa și tréba pucina“.

In camere, în consiliile judetiene, în consiliile comunali, că și în guvernulu se vorbesce multu, se discuta afaceri importante și se esecuta nimicu.

Camera deputatorilor tierei, în patru luni de dile a vorbitu atât de multu, în câtă în alta tierra s'aru fi resolutu în acestu timpu, dela cele mai mari necesități pâna la cele mai neînsemnate bagatele. Cu tôte acestea, la noi în patru lune, s'au votatu de trei ori bugetulu statulu câte pre o luna; s'au trecut tempulu în interpelări, și s'au finitu cu cestiunea drumutulu de feru Strussberg facenduse totu atâtă câtă eră și mai înainte, nimicu.

Consiliulu judetianu dela noi, d. ex. într'o întréga sesiune, n'a facutu de câtă unu bugetu, prevedindu ici colea, ore cari îmbunătățiri locali; dara și acestea vedemu c'au remasu numai vorbe; fiindu ca pâna acum trei luni dela începutulu anulu, nici o mesura nu s'a luat pentru esecutare, și credemu ca nici mai tardiu nu vomu vedea nimicu, lipsindu comitetulu permanentu.

Consiliulu comunale apoi, într'o inactiune și mai teribile. Acést'a ierasi în locu sa esecute mesurile luate în diferite interese începute în anulu trecut, o neînsemnata fractiune din elu cauta a lu tiené în locu, facendu a se perde timpulu cu vorbe de a se destruge totu ce s'a creatu în anulu trecut, precum nenorocitele regulamente de indetulare publica, aplicate anulu trecut. Diferitele comparature de localuri pentru școle și altele, budgetulu comunei etc.

Ambitios și în consiliulu comunale, că și în consiliulu tierei, că și în tôte corpurile.

De susu pâna josu, confusiune, personalități și nimicu în interesele publice.

Semnalămu acestea, pentru cunoscința celoru dela cari emana aceste diferite corpuru reprezentative, că sa mediteze mai multu la unu viitoriu ce ne aru puté asigurá, sa vedemu mai multa tréba și mai pucina vorba.

O alta fôia „Impartialulu“ din Galati, iéta cum priimesce noulu ministeriu:

Triunfulu ordinei și stabilității este complectu, venirea generalului Florescu la ministeriulu de resbelu ne a încantatu, armata a recapatatu pre vechiulu seu organizatoriu, pre siefulu seu celu iubitu, Sperăma ca tactulu generalului majoru dela 64 va fi la înaltimea misiunii delicate ce i s'a încredințatu. Armata dela 66 pâna la 71 a fostu lipsita de o comanda atât de inteligenta. Nobilea sabia a generalului Tel a cedatu locul seu îndrăsnitulu comandantu; 48 a recunoscutu pre 64. Generalulu Tel reprezenta miscarea nationale, generalulu Florescu este reprezentantulu votulu universal. De adi înainte trebuie sa ne asteptămu la fapte mari și nationali; fie-care ministru reprezenta o somitate politica a tierei și o epoca de marire.

D. Lascaru Catargiu, ministru de mai multe ori, caimacamu la 66, a întemeiatu dinasti'a romăna.

Generalulu Tel, membrulu guvernulu nationale dela 48, reprezenta învierea poporulu și liberarea bisericiei de sub jugulu patriarchului.

D. Nicolae Crețulescu, ministru presedinte de mai multe ori, este emblem'a maririi nationale și reprezentantulu unificării legislatiunii noastre civile-penale.

D. Costaforu, ministru și aperatoriu alu ordinei și stabilității, reprezenta totu-de-o-data pre adenculu diplomatulu care a sciutu a pledá caus'a recunoscerei junei noastre dinastie pre lenga curtile protectore și garante.

D. P. Mavrogheni, ministru, omu speciale în finantie, reprezenta ordinea și speranța unei alcătuire bugeto-financiale bine asiedate și bine ecuilibrate.

D. Generalulu Florescu, copilulu armatei, reprezenta marirea militara și organizarea seriôsa a aperiării nationale.

Nici odata suveranulu n'a avutu unu asemenea ministeriu sub presedinti'a sea. Tóta societatea

romăna este reprezentata, și datinile tierei suntu bine precisate: 48, 57, 59, 64, și 66, 10 Main. Noi unii ne închinămu înainte acestoru reprezentanti ai epocelor noastre nationali, vomu fi totu de un'a alaturea cu ei, dara totu de odata, fiindu-ca ei reprezenta principiile noastre, nu vomu crutiă pre nici unulu cându vomu descoperi ca s'iovaescu. Amu disu și dicemu: libertatea este viét'a noastră, licenti'a este assassin'a libertății. Noi vomu și dorimu marirea, progresulu, ordinea, stabilitatea și o independentia garantata, fără de ele romănulu nu pôte trăi, și tronulu nu se pôte consolidá. Urămu ministroloru cugetări sincere și romănesci, și compătămu pre a loru devotamente pentru tierra și tronulu, pentru fericirea și marirea noastră, numai astfelu ei voru fi demni de înalt'a misiune ce li s'a încredințatu de către suveranu în nisce momente foarte critice, și cari nu erau departe a scudii, dărindându edificiuulu nostru politico-socialu. „Tr. Carp.“

Varietăți.

† **Alecsandru Hurmusachi**, senatoru imperiale și membru alu dietei din Bucovin'a, etc. a repausatu în 20 Martie a. c. la Neapolea, unde se află spre a-si restaurá senatatea. Întréga famili'a Hurmusachi a fostu zelôsa pentru înaintarea natiunii seles, și asiă cându unu membru alu ei a caditu lovit de mân'a cea rece a mortiei, trebuie sa simțim cu toti durere, ca perdemu unu luptatoriu, de care ne suntu noua de lipsa cu deosebire înse unulu de care avea lipsa patri'a sea în întielesu mai strinsu, adeca Bucovin'a.

** Regimentulu de husari, Nicolau marele principie de Russi'a nr. 2. vine în districtulu Brasiovului cu statulu majoru în Brasiovu și regimentulu conte Folliot de Crenueville vine la Mediasiu.

Licitatiune.

In 29 Aprile c. n. 1871, se va esarendá prin licitatiune publica la casa parochiale gr. or. din Turd'a fenatiulu numitu Lobodasiu asiedatu pre hotarulu Turdei sub Nr. topogr. 5546 a. b. în marime de 106 jugare 212 st. □, pre trei ani de dile la celu ce va dá mai multu. Oferte în scrisu și sigilate se primescu numai pâna la deschiderea licitatiunii.

Conditiiunile esarandarei mai de aprôpe se voru putea vedea la casa parochiale din Turd'a, séu la cancelari'a archidiecepsana din Sabiu.

Sabiu, 27 Martie (8 Aprile) 1871.

Epitropi'a archidiecepsana gr. or.

Anunțiu.

Mari'a Graeff veduva, carea pôta meseria versatoriei de clopote și a altoru obiecte de cioie, are onóre a incunoscința pre on. publicu, ca prin asocierea densei cu unu barbatu versatu în tôte detainirile acestei meserie și prin acuirea unei **bance de strunaria egalisatoria** dupa sistemulu celu mai nou, e în pusețiune de a continuá meseria și asiă de a primí asupra-si a face clopote de ori ce marime, próscu de apa, pompe sorbitorie și apasatorie, lucruri pentru fabrici, vinarsarii, și bererii, strunaria în feru pentru masine, pre lângă pretiurile cele ma moderate. Se primescu și reparaturi de totu felulu și se efectueșcu cu promptitudine.

Sabiu, sub spinarea cânelui (unterer Iohannisreg) nr. 1097.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochie Uroi și fili'a Carpinisiu, în protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiului I, statatôre din 153 familie, se escria concursu pâna la 23 Aprile 1871.

Emolumentele suntu:

1, Casa parochiala cu gradina de legumi,
2, Venitulu stolare, și 102 ferdele (a 22 cupe) cu cucurușu sfarmatu,
3, Portiunea canonica: a, două locuri araturi de 4 cara cucurușu, b, trei locuri araturi la olta de 4 ferdele semanatura de grau, c, un'a curechiste de 1000 fire de curechiu, d, două cimiteriuri cu pomi și de unu caru de fanu

Doritorii de a ocupá acést'a statiune au sa astérna concursule lor instruite în sensulu statulu organicu, la scaunulu protopopescu în Hondolu, pâna la terminulu prefiptu.

Hondolu în 10-lea Martie 1871.

Cu contielegerea comitetulu parochialu.

Basiliu Pipoșiu.

Protopr.

(22-3)

Burs'a de Vien'a.

Din 25 Martie (6 Aprile) 1871.

Metalicele 5%	58 70	Act. de creditu	275 80
Imprumut. nat. 5%	68 35	Argintulu	122 75
Actiile de banca	728	Galbinulu	5 90